

vonnis

IN NAAM VAN DE KONING

RECHTBANK DEN HAAG

zittingsplaats 's-Gravenhage

EWDH

Zaaknr 7067951 RL EXPL 18-15569

5 september 2018

Kanton Den Haag

Vonnis in kort geding van de kantonrechter in de zaak van

wonende te
eiser,
procederend in persoon,

tegen

1. **de besloten vennootschap Holland Media Combinatie B.V.**,
statutair gevestigd te Alkmaar, kantoorhoudende te Amsterdam,
2. **de besloten vennootschap BDUlokalemedia B.V.**,
gevestigd en kantoorhoudende te Barneveld,
3. **de besloten vennootschap De Persgroep Nederland B.V.**,
gevestigd te Amsterdam, mede kantoorhoudende te Tilburg,
4. **de besloten vennootschap NDC mediagroep B.V.**,
gevestigd en kantoorhoudende te Leeuwarden,
5. **de cooperatie Cooperatieve Vereniging Weekblad De Toren U.A.**,
gevestigd te Hardenberg,
6. **de besloten vennootschap Brug Mediagroep B.V.**,
gevestigd en kantoorhoudende te Kampen,

gedaagden,

gemachtigde: mr. D.J.G. Visser.

1 Procedure:

De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken, waaruit ook het procesverloop blijkt:

- de op 10, 13 en 14 augustus 2018 uitgebrachte dagvaardingsexploaten met producties;
- de conclusie van antwoord met 1 bijlage;
- de door de griffier gemaakte aantekeningen van het verhandelde tijdens de mondelinge behandeling op 22 augustus 2018.

2 Vordering

- 2.1 Eiser vordert, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

“ a. Gedaagden 1 tot en met 3 onmiddellijk na betekening van dit vonnis een verbod op te leggen tot het drukken en verspreiden van bekendmakingen c.q. advertenties en andere publicaties waarmee inbreuk wordt gemaakt op de vorenbedoelde intellectuele eigendomsrechten van door de provincies Noord- en Zuid-Holland, Utrecht, Gelderland, Overijssel, Zeeland en Noord-Brabant alsook de regionale uitvoeringsdienst DCMR Rijnmond,

Haaglanden, Midden-Holland, Noord-Holland, Noord-Zeekanaalgebied en West-Holland op straffe van een dwangsom per overtreding van € 25.000,00, althans een voorziening door u Edelachtbare in goede justitie te treffen;

b. Gedaagden 4 tot en met 6 onmiddellijk na betekening van dit vonnis een verbod op te leggen tot het drukken en verspreiden van bekendmakingen c.q. advertenties en andere publicaties waarmee inbreuk wordt gemaakt op de vorenbedoelde intellectuele eigendomsrechten van door de provincies Noord- en Zuid-Holland, Utrecht, Gelderland, Overijssel, Zeeland en Noord-Brabant alsook de regionale uitvoeringsdienst DCMR Rijnmond, Haaglanden, Midden-Holland, Noord-Holland, Noord-Zeekanaalgebied en West-Holland op straffe van een dwangsom per overtreding van € 5.000,00, althans een voorziening door u Edelachtbare in goede justitie te treffen;

c. Gedaagden 1 tot en met 6 te veroordelen tot het overleggen van (kopieën van) alle facturen en creditfacturen uit hun administratie met betrekking tot de verleende 15% bureaukortingen uit hoofde van opdrachten namens de provincie Zuid-Holland vanaf 24 januari 2017 tot aan de dag dat dit vonnis betekend is, althans een voorziening door u Edelachtbare in goede justitie te treffen.”

2.2 Aan zijn vordering legt eiser het volgende ten grondslag, kort en zakelijk weergegeven.

Eiser heeft in de periode januari 2000 tot eind 2008 een databank als bedoeld in de Databankenwet (Dw) samengesteld waarbij het adverteren conform die configuratie dekking biedt in heel het land, naar alle huishoudens op de meest efficiënte wijze. Eiser is daarmee aan te merken als producent van een databank als bedoeld in de Dw. Op grond van de Auteurswet (Aw) komt een databank bescherming als zelfstandig werk toe. Eiser heeft derden nimmer toestemming gegeven tot het openbaar maken of vervelvoudigen van de databank.

Onder aansturing van de provincie Zuid-Holland maken zes andere provincies samen met eerstgenoemde provincie sinds 24 januari 2017 wederom zonder toestemming van eiser gebruik van de databank-configuratie van eiser uit 2005 aangevuld met delen uit de databankconfiguratie II. Dat is een grove onrechtmatige daad want eiser is hierdoor volledig geruïneerd. Eiser had brochures met daarin zijn formule eind 2007 in goed vertrouwen achtergelaten bij Mediabureau OMD en de provincie Zuid-Holland is deze formule zelf gaan voortzetten en heeft de formule meermalen gepubliceerd in aanbestedingsinstructies. Dat is een onrechtmatige daad. De mediabureaus zijn de formule gaan exploiteren en zijn medeplichtig aan een onrechtmatige daad. De uitgevers genoemd in de rekenmodellen van 2012 en 2016 zijn jaar in jaar uit advertenties (bekendmakingen) gaan drukken en verspreiden. Dat gebeurt in elk van die provincies door één of meer gedaagden.

Ook zij zijn medeplichtig aan een onrechtmatige daad. Door uitvoering te geven aan de aan hen verstrekte plaatsingsopdrachten plegen zij inbreuk op de formule tot nationaal bereik van alle huishoudens van eiser, welke formule wettelijk beschermd is door art. 10 en artt. 31 t/m 34 Aw en het databankenrecht van eiser. Zij hebben al die tijd geprofiteerd van de inkomsten uit plaatsingen van bekendmakingen.

Eiser is geruïneerd; hij en zijn echtgenote staan letterlijk op straat. Pas op 28 november 2018 is er een comparitie bij de rechtbank over de periode 2008-2016 maar daar is eiser nu niet mee geholpen. De vordering gaat de waarde van € 25.000,00 niet te boven nu de prijs van een hele pagina in die 7 provincies dit bedrag niet te boven gaat.

2.3 Gedaagden voeren gemotiveerd verweer.

2.4 Op de stellingen en weren van partijen zal hierna verder worden ingegaan.

3 Beoordeling

kantonrechter bevoegd?

3.1 Eiser heeft gesteld dat de kantonrechter bevoegd is de vordering te behandelen omdat geen hogere waarde vertegenwoordigt dan € 25.000,00. Gedaagden hebben dit niet weersproken. De kantonrechter gaat er daarom van uit dat de vordering door de kantonrechter mag worden behandeld (conform artikel 93 van het Wetboek van Rechtsvordering (Rv)).

3.2 Uit artikel 110 lid 1 Rv vloeit voort dat de kantonrechter ook moet beoordelen of zij relatief bevoegd is. De kantonrechter in Den Haag is niet de rechter van de vestigingsplaats van gedaagden, maar de kantonrechter begrijpt de stellingen van eiser zo dat hij gedaagden verwijt dat zij in Den Haag onrechtmatig jegens eiser handelen door uitvoering te geven aan plaatsingsopdrachten die voortvloeien uit een in Den Haag gepleegde onrechtmatige daad van de provincie Zuid-Holland, dan wel dat gedaagde sub 3 onrechtmatig handelt in Den Haag door daar bekendmakingen te drukken en/of te verspreiden. De kantonrechter neemt daarom aan dat haar op grond van artikel 102 jo 107 Rv bevoegdheid toekomt.

spoedeisend belang?

3.3 Gedaagden betwisten dat eiser een spoedeisend belang heeft bij zijn vorderingen. Daartoe voeren zij aan dat de kwestie al sinds 2007 speelt, zoals blijkt uit eerder gewezen vonnissen van deze rechtbank (in 2007, 2012 en 2016) en uit het arrest van het gerechtshof Den Haag uit 2011 (vindplaatsen genoemd in de conclusie van antwoord). Rechtbank en gerechtshof hebben beslist dat eiser geen auteursrecht heeft op zijn titellijsten of op de 'formule tot nationaal bereik van alle huishoudens'. In 2015 heeft eiser gedreigd met een kort geding tegen een aantal gedaagden, maar hij heeft dat niet doorgezet. Er zijn geen relevante nieuwe feiten of omstandigheden. Het feit dat eiser financiële problemen heeft creëert geen spoedeisend belang bij de vorderingen. Aldus gedaagden.

3.4 Ter zitting heeft eiser naar voren gebracht dat een IE zaak zich leent voor spoedeisendheid, dat hij mede door toedoen van gedaagden geen inkomsten verwerft via zijn databank, dat hij en zijn echtgenote wederom op straat zijn geraakt en dat daardoor de gezondheid van zijn echtgenote ernstig achteruit is gegaan en revalidatiemogelijkheden ontbreken. Voorts heeft eiser gesteld dat de gedaagden zich niet kunnen beroepen op de vonnissen en arresten uit de periode 2007 t/m 2016 omdat rechtbank en gerechtshof toen zijn bedrogen en inmiddels aan de officier van justitie is gevraagd om deze uitspraken bij het hof voor te dragen voor vernietiging/nietigverklaring.

3.5 De kantonrechter overweegt als volgt. Het feit dat eiser de officier van justitie heeft gevraagd om de eerdere vonnissen en arresten ter vernietiging voor te dragen aan het gerechtshof maakt niet dat eiser een spoedeisend belang heeft gekregen bij zijn

vorderingen. De omstandigheid dat eiser op straat is geraakt en dat de gezondheid van zijn echtgenote ernstig terugloopt is betreurenswaardig en maakt begrijpelijk dat eiser op korte termijn over geld wil beschikken. Als echter in aanmerking wordt genomen dat als niet door eiser weersproken vast staat

(1) dat eiser al jaren op de hoogte is van het drukken en verspreiden van de bekendmakingen door (een aantal) gedaagden, en

(2) dat rechtbank en hof Den Haag in 2011 en 2012 hebben beslist dat hij geen auteursrecht heeft op zijn titellijsten of op de 'formule tot nationaal bereik van alle huishoudens',

dan is –ondanks het belang van eiser– van een spoedeisende zaak geen sprake.

Los daarvan zou toewijzing van de vorderingen niet (en zeker niet onmiddellijk) de financiële problemen van eiser oplossen; de vorderingen strekken immers niet tot betaling van een geldsom aan eiser.

De kantonrechter komt daarom tot de conclusie dat een spoedeisend belang ontbreekt en dat de vorderingen op die grond moeten worden afgewezen.

proceskosten

- 3.6 Eiser zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten. Gedaagden hebben aanspraak gemaakt op een volledige proceskostenvergoeding ex artikel 1019h Rv en vorderen aan salaris van hun gemachtigde een bedrag van € 6.000,00, conform de door hen overgelegde specificatie. De kantonrechter stelt vast dat sprake is van een vordering die strekt tot handhaving van rechten van intellectuele eigendom krachtens de Auteurswet en de Databankenwet, zodat artikel 1019h Rv van toepassing is. Naar het oordeel van de kantonrechter houdt deze zaak, een kantonzaak met een korte behandelduur, het midden tussen een eenvoudige en zeer eenvoudige zaak en is toewijzing van een bedrag van € 3.000,00 aan salaris van de gemachtigde van gedaagden daarom redelijk. Eiser zal dus tot betaling van dat bedrag aan proceskosten worden veroordeeld.

Beslissing ex artikel 254 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

De kantonrechter:

1. wijst de vordering af;
2. veroordeelt eiser in de proceskosten, welke tot op deze uitspraak aan de zijde van gedaagden op de voet van artikel 1019h Rv worden vastgesteld op € 3.000,00 aan salaris van de gemachtigde.

Dit vonnis is gewezen door mr. E. Weiss, kantonrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 5 september 2018, in tegenwoordigheid van de griffier.